

Khuthba Summary 12.02.16 മുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂദഹുല്ലാഹ്

ഭി.02.16 ന് വൈത്തുൽ ഹുതുഹ്, ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ മുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

നിഷ്കളങ്കരായി അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖിൽ കുമിയുക. നഹ്ലുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുക. സ്വദൈവങ്ങൾ കൊടുക്കുക. നോമ്പ് പിടിക്കുക. ദുആകൾ കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളെ ആവേശം കൊള്ളിക്കാതെ നമുക്ക് വേറെ വഴികളൊന്നുമില്ല.

തശഹ്ഹുദ്ദും തഅവൂദ്ദും സൂറ ഫാതിഹാ ഓതിയതി നുംശേഷം ഹദ്ദറത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂദഹുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസദ്ദിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

ഒരു മുത്ബയിൽ ഹദ്ദറത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ)ഇങ്ങനെ യൊരു വിഷയം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും എഴുന്നേല്പിച്ച് നിറുത്തുകയോ നബിമാരെ അയക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യത വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ലോകത്തുള്ള ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളേയും അവരുടെ തെറ്റായ പ്രവൃത്തികൾ കാരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അവൻ വകവെക്കുകയില്ല. അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്. ഇതുസംബന്ധമായി ഒരു കഥ ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു:

‘കുട്ടിക്കാലത്ത് കഥകൾ കേൾക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ താൽപര്യമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടു പറയുമ്പോൾ അവിടന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പാഠമുൾക്കൊള്ളുന്ന കഥകൾ കേൾപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവിടന്ന് ഞങ്ങളെ കഥ കേൾപ്പിച്ചു. ഹദ്ദറത്ത് നൂഹ് (അ)ന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകാൻ കാരണം ജനങ്ങൾ അക്കാലത്ത് അങ്ങേയറ്റം ദുഷിച്ചവരായിത്തീർന്നിരുന്നുവെന്നതാണ്. പാപങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അവർ പാപങ്ങൾ ചെയ്ത് ചെയ്ത് പോയപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരുടെ വില ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു പർവതത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു മരമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ പക്ഷിക്കൂട്ടിൽ ഒരു പക്ഷിക്കൂടത്ത് ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. തള്ളപ്പക്ഷി എവിടെയോ പോയി. പിന്നീട് തിരിച്ചുവരാൻ അതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അത് മരിക്കുകയോ മറ്റൊന്നെങ്കിലും കാരണത്താൽ തിരിച്ചുവരാൻ സാധിക്കാതെ വരികയോ ആയിരുന്നു. ആ പക്ഷിക്കൂടത്തിന് ദാഹമുണ്ടായി. ദാഹം കൊണ്ട് അത് പിടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ ചുണ്ടുവിടർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഇത് കണ്ടിട്ട് അല്ലാഹു മലക്കുകളോടുകല്പിച്ചു, ‘നിങ്ങൾ പോയി ഭൂമിയിൽ വഴ വർഷിക്കുക. ആ പർവതത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള മരത്തിലിരിക്കുന്ന പക്ഷിക്കൂടത്തിന്റെ ചുണ്ടിൽ വെള്ളംമുട്ടുകയും അങ്ങനെ അത് വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം മഴവർഷിക്കുക.’ മലക്കുകൾ പറഞ്ഞു, ‘അല്ലാഹുവേ! അവിടംവരെ വെള്ളം എത്തിക്കുമ്പോൾ ലോകം മുഴുവൻ മുങ്ങിപ്പോകുമല്ലോ?’

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, ‘അത് കാര്യമാക്കണ്ട. ഇക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് എന്റെ പക്കൽ ഈ പക്ഷിക്കൂടത്തിന്റെ അത്രപോലും വിലയില്ല.’

ഇതൊരു കഥയാണ്. എന്നാൽ, നേരും നെറിയുമില്ലാത്ത ലോകർ മുഴുവനും ചേർന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ ഒരു പക്ഷിക്കൂടത്തിന്റെ അത്രവിലപോലും അവർക്കുണ്ടാകുകയില്ലെന്ന പാഠമാണ് ഈ കഥയിലുള്ളത്. ഇന്ന് ഈ കഥയിൽ നിന്ന് നമ്മൾ ഈ പാഠം സ്വീകരിച്ച് സത്യസന്ധതയിൽ നില്ക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ആത്മപരിശോധനയും നടത്തേണ്ടതാണ്. നമ്മൾ ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ വിശ്വസിച്ചത് ദീനിയെ ദുന്യാവിനെക്കാൾ മുന്തിക്കുന്നതിനാണ്. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദോഷങ്ങൾ അകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. നമ്മൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ, കാലത്തിനൊപ്പം നമ്മുടെ അവസ്ഥയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനു പകരം അധഃപതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, താഴേക്ക് വീണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ അർഥം നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യത്തിൽനിന്ന് നമ്മൾ മറിപ്പോകുന്നു എന്നാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവും നമ്മെ വകവെക്കുകയില്ല.

ലോകത്തിന്റെ അത്യന്തംമോശമായ അവസ്ഥ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹുദുർ പറഞ്ഞു: ‘നാശം വിതച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഭൂകമ്പങ്ങളും വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും തോരാമഴകളുമെല്ലാം പാപങ്ങൾ അതിരു കടന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഇതിപ്പോൾ അല്ലാഹു നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്. അല്ലാഹു സൂചനനല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും അഹ്മദികൾക്ക് വളരെ വലിയ ജോലിയാണുള്ളത്. ജനങ്ങളെ ജാഗ്രതപ്പെടുത്തുക. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു ലോകത്ത് നാശകാരിയായ വൻ വിപത്തുകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. ലോകത്തിന് ബുദ്ധി ഉണ്ടാകാൻ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.’

ഹുദുർ അയ്യൂദഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞു: ‘ലോകത്ത് ഈയിടെയായി നടന്നുവരുന്ന സംസാരങ്ങളിൽ, മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്തു നഷ്ടം സംഭവിച്ചാലും വേണ്ടില്ല സ്വന്തം അവകാശം വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് കാണുന്നത്. ഇസ്ലാമിന്റെ കല്പനതന്നെ ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ അവകാശം വാങ്ങുന്നതിനും അതിൽ വാശിപിടിക്കുന്നതിനും പകരം മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശം കൊടുക്കുന്നതിനും അതു നിലനിറുത്തുന്നതിനും ശ്രമിക്കുക എന്നതാണ്. ഇതു സംബന്ധമായി ഹുദുർ അയ്യൂദഹുല്ലാഹ് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സ്വഹാ

ബാക്കളുടെ ഈമാൻ പ്രോജലിക്കുന്ന സംഭവം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി.

ജപ്പാനിലെ പര്യടനത്തിനിടയിൽ വലിയ മാനുനായ ഒരു പാതിരി എന്നോട് സമാധാനത്തിന്റെ നിർവചനമെന്താണെന്നും അതെങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കാമെന്നും ചോദിച്ചു; തനിക്ക് ഇതുവരെ തൃപ്തികരമായ മറുപടി കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാനദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: (ആദ്യമെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതാണ്) ഇസ്ലാം പറയുന്നത് നിങ്ങൾ എന്താണ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ അത് അന്യർക്കു വേണ്ടിയും ഇഷ്ടപ്പെടുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പരസ്പരം അവകാശങ്ങൾ നിലനിറുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. അവകാശം നിലനിന്നാൽ സമാധാനമുണ്ടാകും. പിന്നീട് നിങ്ങൾ പരസ്പരം സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നവരായിത്തീരും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഈ നിർവചനം എന്റെ മനസ്സിന് തൃപ്തി നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇത് ആദ്യമായിട്ടാണ് ഞാൻ കേൾക്കുന്നത്.

പറഞ്ഞു: ഇന്ന് ഇസ്ലാമിനു മാത്രമെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും യഥാർത്ഥമായ വഴി കാണിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ കർമ്മപരമായ മാതൃക കാണിക്കാത്തതിനേക്കാൾ നമുക്ക് ലോകത്തെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നമ്മൾ അനുവദനീയമായ അവകാശംപോലും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുമ്പോൾ പിന്നെ അനുവദനീയമല്ലാത്ത അവകാശം എടുക്കുന്ന പ്രശ്നംതന്നെ ഉദിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ സമാധാനമുണ്ടാകും.

ഹുദുർ അയ്യൂബ് ഹുല്ലാഹ് ഹദ്ദറത്ത് ഇമാം ഹസന്റേയും ഇമാം ഹുസയ്ന്റേയും ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി: ഒരിക്കൽ ഇമാം ഹസനും ഇമാം ഹുസയ്നും തമ്മിൽ ഏതോ കാര്യത്തിൽ വഴക്കുണ്ടായി. ഇമാം ഹുസയ്ൻ അതിക്രമം ചെയ്തിട്ടും ഇമാം ഹസൻ അദ്ദേഹത്തോടു മാപ്പു ചോദിച്ചു. അതിനു കാരണം പറഞ്ഞത് നബി(സ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: രണ്ടുപേർ പരസ്പരം വഴിക്കിടുമ്പോൾ അവരിലാരാണോ ആദ്യം ഇണങ്ങുന്നത് അവൻ മറ്റവനെക്കാൾ 500 വർഷം മുമ്പേ സ്വർഗത്തിൽ കടക്കുന്നതാണ്. ഇതു കേട്ട് ഞാൻ വിചാരിച്ചു, ഇന്നലെ ഞാൻ ഹുസയ്നിൽനിന്ന് അതു മിതുമൊക്കെ കേട്ടു. അദ്ദേഹം എന്നോടു അതിക്രമം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഹുസയ്ൻ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നതിന് എന്റെയടുത്തു വരികയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഇണങ്ങുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് ഇരുലോകവും നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട്, എന്നിലെന്തായാലും അതിക്രമം ഉണ്ടായത് ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു, ഇനി ഞാൻ അതിനുപകരം എനിക്കു സ്വർഗ്ഗം 500 വർഷം മുമ്പേ കിട്ടാൻ ആദ്യം പോയി മാപ്പ് ചോദിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ ചിന്താഗതിയാണ് നമ്മൾ നമ്മളിൽ വരുത്തേണ്ടത്.

ഹുദയകാരിയായ മറ്റൊരു സംഭവം വിവരിച്ചതിനുശേഷം ഹുദുർ പറഞ്ഞു: ലോകത്തുള്ള വഴക്കുകൾ നിരർത്ഥങ്ങളാണെന്ന് പറയാനാണ് ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഈ ഉദാഹരണം പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്. എന്തേതെന്ന്? നിന്റേതെന്ന്? അടിമക്കാണെങ്കിൽ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടാകുകയില്ല. അവൻ തന്നെക്കുറിച്ച് താൻ അബ്ദുല്ലായാണെന്ന് പറയു

മ്പോൾ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവന്റേതായി ഒന്നും തന്നെയില്ല എന്നാണ്.

പറഞ്ഞു: നമ്മൾ നുബുവ്വത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽനിന്ന് അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാലത്തും വരുംകാലത്തും നമ്മൾ കൂടുതൽ അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നമ്മൾ ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പേയും ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്; നമുക്ക് ഒരു പാട് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അബ്ദുല്ലാഹ് ആയിത്തീരുന്നതിന് എങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ കടമ നിറവേറ്റേണ്ടതെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ പിടിവാശിയും ഈ ഗോത്രം ഉപേക്ഷിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതും തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ വർഷമാണ്. ജമാഅത്തുപരമായ നിലയിലും ഈ വർഷം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും നിങ്ങളുടെ ചിന്താഗതികളെ, എല്ലാവരും ശരിയാക്കേണ്ടതാണ്. ദുആയ്ക്കുശേഷം എല്ലാ ബന്ധങ്ങളേയും എല്ലാ കുടുംബബന്ധങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ച് നിങ്ങളുടെ വോട്ടവകാശം ശരിയായനിലയിൽ വിനിയോഗിക്കുക. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുക. അതിനു ശേഷം എന്തു വിധിയാണോ ഉണ്ടാകുന്നത് അതംഗീകരിക്കുക. എല്ലാവരും സമ്പൂർണ്ണമായനിലയിൽ അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കതീതമായി തങ്ങളുടെ വിധിയെഴുതുക. ഉപസംഘടനകളിൽനിന്ന് ഇന്നയാളെ എന്തിനാക്കി? ഇന്നയാളെ എന്തുകൊണ്ടാക്കിയില്ല തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അയാളിങ്ങനെയാണ്, അങ്ങനെയാണ് എന്നൊക്കെ പറയുന്നു. ഇത്തരം നിരർത്ഥകാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആരെയാണോ, ഇത്രകാലത്തേക്ക് ആക്കുന്നത്- ആക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക് അയാളെ പൂർണ്ണമായും സഹായിക്കേണ്ടതാണ്.

ഹദ്ദറത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ)നെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഹുദുർ അയ്യൂബ് ഹുല്ലാഹ് പറയുന്നു: മുഅ്മിൻ ഉറച്ചതീരുമാനത്തോടുകൂടി പരിശ്രമിക്കുകയും അത് അവസാനംവരെ എത്തിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനു പകരം- അത് ഓഫീസറാകട്ടെ, ഭാരവാഹികളാകട്ടെ- സ്വയം നേരിട്ട് എല്ലാ ജോലികൾക്കും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ഇൻവോൾവ്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോഴാണ് പ്രവൃത്തി ശരിയായ നിലയിൽ അവസാനംവരെ എത്തിക്കാൻ കഴിയുക. ഹദ്ദറത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജമാഅത്ത് ആഗ്രഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും തന്നെ നടക്കുകയില്ല. ഇനി ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ വലിയ വലിയ ദുർഘടമായ ജോലികളും ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് ചെയ്തു തീർക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. നമ്മൾ വെറും 'ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ' എന്നതിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കാതെ 'ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്ന നിലയിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം നമ്മുടെ എല്ലാ കഴിവുകളോടും കൂടി ആ ജോലി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിനോടു സഹായം തേടേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകമായും ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തെ നോക്കിക്കാണാറുണ്ട്. നമസ്കാരത്തെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, നമസ്കാരം കൃത്യനിഷ്ഠയോടെ നിർവഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾ

ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കണം എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിരവധിയാളുകൾ എന്റേയടുത്ത് വരാറുണ്ട്. മറ്റു ജോലികൾ ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അത് ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, നമസ്കരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, അശ്രദ്ധയോടെ ആഗ്രഹിക്കുകയും, തന്റെ മുഴുവൻ കഴിവുകളും അതിൽ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോടു സഹായം ചോദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ ശീലവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. അത്തരക്കാരുടെ ആഗ്രഹിക്കുക എന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കലാണ്. മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കാര്യം നടക്കാതിരിക്കുക എന്നത് അസംഭാവ്യമാണ്. നമസ്കാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്ക് രണ്ടാം കാര്യമാണ്. ഭൗതികകാര്യങ്ങൾക്കായിരിക്കും അവർ മുൻഗണന നൽകുന്നത്. അത് ഒരു തെറ്റായ വഴിയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതനുസരിച്ച് കർമ്മമുണ്ടാകുകയില്ല. മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് ആ കാര്യം നടക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്. അതിനാൽ ഇത് നമ്മുടെ അലസതകളാണ്. താൽപര്യമില്ലായ്മയാണ്. അതിന് അകാരണമായി 'ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്ന പേർ നൽകപ്പെടുകയാണ്.

ഹദ്ദിൽ മുസ്ലിം മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു:ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ നേരിട്ട് കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവിടന്ന് പറയുമായിരുന്നു: 'ഏതെങ്കിലും രാജാവോ അമീറോ എവിടെയെങ്കിലും പോകുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവൽക്കാരനും കൂടെപ്പോകാറുണ്ട്. അയാൾക്ക് ഉള്ളിൽ കടക്കാൻ അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടി വരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തും നിങ്ങൾ നോക്കുക. ഏതെങ്കിലും മന്ത്രിയോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ വന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോട്ടോക്കോൾ അനുസരിച്ചുള്ള ഓഫീസറോ കാവൽക്കാരോ കൂടെപ്പോകുന്നു. അവർ പ്രത്യേകം അനുവാദമെടുക്കാറില്ല. പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എത്ര താണതാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ മലക്കുകളുമായി ബന്ധം വെക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരെവിടെപ്പോയാലും നിങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം പോകുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവുമായിട്ടു ബന്ധമുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ മലക്കുകളോടും ബന്ധമുണ്ടാകുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവരുടെ കാവൽക്കാരിലും ശിപായിമാരിലും പെടുന്നതായിരിക്കും. അവർ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലും ബുദ്ധികളിലും പോകുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളും അവരോടൊപ്പം പോകുന്നതാണ്. പറയുന്നു, നിങ്ങൾ ആ മഹത്തായ ശക്തിയെ മനസ്സിലാക്കുക. അവരെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. നിങ്ങളുടെ ആത്മീയശക്തിയുമായി അവർ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾവരെയുള്ള എത്താൻ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും മലക്കുകളുമായി ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബന്ധമുണ്ടാക്കുക. നിങ്ങൾക്കു ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾവരെ എത്താൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ എല്ലാ മറകളും അകന്നു പോകുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശമെത്തുന്നിടത്ത് നിങ്ങളും എത്തുന്നതാണ്.

ഹുദൂർ പറഞ്ഞു:അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ നിയമം എപ്പോഴും ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്; ജൽസയാകട്ടെ ഇജ്തിമാ ആകട്ടെ

ഒരു സ്ഥലത്ത് സംഘടിക്കുമ്പോൾ, ആത്മീയതയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സംഘടിക്കുമ്പോൾ അത് കരസ്ഥമാക്കാൻ വേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും വേണ്ടതാണ്. നിങ്ങളുടെ മജ്ലിസിനെ വെറും താൽക്കാലികമായ ആത്മീയ മജ്ലിസാക്കരുത്. ആത്മീയമായ സ്വാധീനങ്ങൾ സ്ഥിരമായി നിലക്കുംവിധം ആക്കിത്തീർക്കുക. പിന്നീട് മലക്കുകളും നമ്മളെ സഹായിക്കുന്നവരും. ഹദ്ദിൽ മുസ്ലിം മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: ചില സ്വഹാബാക്കൾ പറയുന്നു, നബി(സ)തിരുമേനി ദുആ ചെയ്യുന്നതുകാണുമ്പോൾ ചെമ്പിലെ വെള്ളം തിളയ്ക്കുന്നതുപോലുള്ള ശബ്ദമായിരുന്നു കേട്ടിരുന്നത്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുക. ഭക്തിയും പരിശുദ്ധിയും ഉണ്ടാക്കുക.

നമ്മൾ നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ധരിക്കേണ്ട. നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം സദുദ്ദേശ്യമാണെന്നും കരുതേണ്ട. എത്ര സൽകർമ്മം മനുഷ്യൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാലും അതിൽനിന്ന് ദോഷമുണ്ടാകാവുന്നതാണ്. എത്ര നല്ല സദുദ്ദേശ്യമാണെങ്കിലും അത് അവന്റെ ഈമാനെ തകർക്കാനും സാധ്യതയുണ്ട്. കാരണം വിശ്വാസം നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ട് വരാറില്ല. പ്രത്യേക അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് വരുന്നത്. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യമാണ്. ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ എത്രയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ അനുഗ്രഹമില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസം സമ്പൂർണ്ണമാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയിൽ ദൃഷ്ടി വെക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും അവന്റെ കൈകളിലേക്ക് ഉയരട്ടെ. അല്ലാഹുവിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം എനിക്ക് മറ്റൊരു വാതിലും തുറക്കാനില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന യാചകനാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഫദ്ൽ(അനുഗ്രഹം)ആകർഷിച്ചെടുക്കുന്നത്. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിലേക്ക് തന്നെയായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും ഉയരേണ്ടത്. സുസ്ഥിരമായ തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഫദ്ൽ ചോദിക്കലും അവനെ ആകർഷിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കലുമൊക്കെയാണ് ശുഭപര്യവസാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നത്.

ഹദ്ദിൽ മുസ്ലിം മൗഊദ്(റ)അഹ്മദിയ്യത്തിനെ ചവിട്ടിമെതിക്കുമെന്ന് തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് വീരവാദം മുഴക്കിയ ഒരു ശത്രുവിനെക്കുറിച്ച് ഒരിടത്ത് പറയുന്നു: 'എന്നാലൊന്ന് ചവിട്ടിമെതിച്ച് നോക്ക് എന്ന് പറഞ്ഞ് എനിക്കും അത്തരത്തിലുള്ള മറുപടി അയാൾക്ക് കൊടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ അയാളോടു പറഞ്ഞു, 'ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക, ചെയ്യാതിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നിലനിറുത്തുക ഇതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അവൻതന്നെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യും. എന്നാൽ, അവൻ ഞങ്ങളെ നിലനിറുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നെങ്കിൽ ആർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. 'തഖ്വ' തന്നെയാണ് മനുഷ്യനെ 'ഞാൻ അങ്ങനെയാക്കും ഇങ്ങനെയാക്കും' തുടങ്ങിയുള്ള അത്തരം വീരവാദങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

കതബല്ലാഹു ല അഗ്ലിഖന അനാ വ റുസൂലീ ഞാനും എന്റെ റസൂൽമാരും വിജയിക്കുകതന്നെചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു വിധിയെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം ദൃഢവിശ്വാസമാണുള്ളതെന്നാൽ, അത്രയും വിശ്വാസം ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ ജീവനിൽപോലും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് അഹ്മദിയ്യത്ത് വിജയിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. അത് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലാകാം അല്ലെങ്കിൽ ശേഷമാകാം. പക്ഷേ, ഈ വിജയത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നതിന് തഖ്വയിൽ കൂടുതൽ നിലകൊള്ളേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്.

ഹുദൂർ പറഞ്ഞു, കുറച്ചു വർഷമായി ഞാനും ഇത് പറഞ്ഞിരുന്നതാണ്, ജമാഅത്ത് നോമ്പ് പിടിക്കേണ്ടതാണ്. ജമാഅത്തിൽ ഇന്നേവരെ കൃത്യമായി ഇതു പാലിച്ചുവരുന്നുവരുണ്ട്. പറഞ്ഞു: കുറഞ്ഞത് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ആഴ്ചയിൽ ഒന്ന് എന്നനിലയിൽ നാല്പത് നോമ്പ് പ്രത്യേകം പിടിക്കേണ്ടതാണ്. ദുആകൾ ചെയ്യുക. ഐച്ഛികകർമ്മങ്ങൾ(നഹ്ൽ) ചെയ്യുക. സ്വദിക്കുകൾ കൊടുക്കുക. കാരണം ജമാഅത്തിന്റെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലെ അവസ്ഥകൾ വളരെ കൂടുതൽ കഠിനതരമായിക്കൊണ്ടുപോകുകയാണ്. നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിലപിക്കുമ്പോൾ, കുഞ്ഞ് കരയുമ്പോൾ മാതാവിന്റെ സ്തനങ്ങളിൽ പാല് അലയടിച്ചുയരുന്നതുപോലെ അകാശത്തുനിന്ന് നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ സഹായം ഇൻശാഅല്ലാഹ് ഇറങ്ങുന്നതാണ്. നമ്മുടെ വഴിയിലുള്ള തടസങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അകലുന്നതായിരിക്കും. മുമ്പേയും അകന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഇൻശാഅല്ലാഹു അകലുന്നതാണ്.

ഹദ്റത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: നമുക്ക് അകറ്റാൻ പറ്റാത്തതായ ചില തടസ്സങ്ങളുണ്ട്. നമുക്ക് ശത്രുവിന്റെ

നാവിനെ തടയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവരുടെ പേനയേയും തടയാൻ കഴിയുകയില്ല. അവരുടെ നാവിലൂടെയും പേനയിലൂടെയും എന്തൊന്നാണോ അവർ പുറന്തള്ളുന്നത് അത് വായിക്കാനും കേൾക്കാനുമുള്ള സഹനം നമുക്കില്ല.

ഹുദൂർ പറഞ്ഞു, 'പാക്കിസ്താനിൽ അഹ്മദികൾക്കെതിരെ നിയമങ്ങളുമുണ്ട്. നിയമം അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ എതിരാളികളെ സഹായിക്കുന്നു. എതിരാളികൾ ഇച്ഛിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു. വായിൽവരുന്നത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെതിരിൽ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഹ്മദികളെ അക്രമങ്ങൾക്ക് കുറിമാനമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കോടതികൾ ഇപ്പോൾ നിസാരകാര്യങ്ങളിൽ അഹ്മദികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഇതിനുവേണ്ടി നമുക്ക് ഒരു പാട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിലവിലിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് പാക്കിസ്താനിലെ അഹ്മദികൾക്ക് ഇതിലേക്ക് മുമ്പത്തേതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യമാണുള്ളത്. നിഷ്കളങ്കരായി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കുനിയുക. നഹ്ലുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുക. സ്വദഖകൾ കൊടുക്കുക. നോമ്പ് പിടിക്കുക. ദുആകൾ കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളെത്ത ആവേശം കൊള്ളിക്കാതെ നമുക്ക് വേറെ വഴികളൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹു ഈ അക്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ അഹ്മദികൾക്ക് അത് ഏതു രാജ്യത്താണെങ്കിലും ഏതു സ്ഥലത്താണെങ്കിലും വേണ്ടില്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ അർശിനെ പിടിച്ചുകുലുക്കുംവിധമുള്ള ദുആ ചെയ്യാൻ തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ. പൊതുവെ ലോകത്തുള്ള എല്ലാ അഹ്മദികളും ജമാഅത്തിന്റെ അഭ്യുദ്യമിക്കും അക്രമങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനും ദുആകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baithul Futuh,London – on 120.02.16
Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

**If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001,Kerala**

